

له بلاو كراوه كانى مائپهري بههشت

مال و سامان

له نيوان

خوشبه ختى و بهدبه ختى مروقددا

و. بهدهستكاريه وه

پشتيوان حسن

۱۴۳۳ كؤچى

چاپى يه كه م

مائپهري بههشت

ba8.org

مائپهريكى ئيسلامى زانستى پهروه ردهي يه و له پيناو بلاو كرده وهى نه و ئيسلامه يه كه سه له فى
صانح - پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لاني (رضي الله عنهم) له سه ري بوون -
وه سه ر به هيچ گروپ و لايه نيكي حيزبي نيه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئىنەوه شەرىيانە بلاو دەكاتەوه كه دەبنە هۆى:

۱. شارەزاكردنى موسولمانان و پەروەردەكردنيان لەسەر ريگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبى بە گەرانەوه بۆ پەپرەوه رەسەنەكەى ئىسلام، كه برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تىگەشتنى پيشين و پيشەوايانى ئوممەت.

۲. پاك كردنەوهى بيروباوەر و رەوشتى موسولمانان، لە دياردەكانى شيرك و كوفر و تاوان.

۳. پالائوتن و تەصفىەكردنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داهينراوەكان.

۴. وربا كردنەوهى موسولمانان لە شوپنەوارى خراپى رىوايەتە لاواز و هەلبەستراوەكان.

۵. پتەو كردنى براپەتەى يەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراوانە جىگىرەكەى ئىسلام و نەهيشتن و كەمكردنەوهى دەمارگىرى مەزەهەبى و حىزبى.

ئامانجمان:

ئاشناكردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروستكردنى تاك و كۆيەتى بۆ تىگەشتن لە سەرچاوەكانى كه برىتين لە قورئانى پىرۆز و سوننەتى صەحىح و ئاشكراكردنى ئەو شتانەى كه نامۆن بە ئىسلام و خراونەتە نىويەوه بە چەندىن دەستەواژەى دەنگ و پەنگ و نوسراوى لە بوارەكانى بيروباوەر و رەوشت و ئاكار و پەروەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلایەتى.

خودايە داوات ئى دەكەين دامەزراومان بكەيت ، وتەوفىقمان بەدەيت بۆ هەر كار وگوفتارىكى جوان وچاك بەو شىوهدىيەى كهخۆت لىي رازىت.

ستافى مائپهري بههشت

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوی گه و ره و میهره بان

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونتوب إليه، ونتوكل عليه، ونشني عليه الخير كله، نحمده ولا ننجده، ونصلي ونسلم على خير الأنام محمد عليه الصلاة والسلام... وبعد:

خوی په و ره دگار ده فرمویت: «المال والبُنون زينة الحياة الدنيا» [الكهف: ٤٦]. واته: مال و منال زینه ت و جوانی ژیا نی دونیان.

وهه و ره ها ده فرمویت: «إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ» [التغابن: ١٥]. واته: به راستی مال و منداله کانتان به لان بوتان، پییان تاقی ده کرینه وه، تاده رکه وی کامتان گویرایه لی ده کهن و کامیشتان یاخی ده بن، که و ابو بیدار و هوژیار بن پییان فریو مه خون! له کاتی کدا خوی میهره بان پادا شتی کی گه و ره ی لایه، واته به هو ی ته و سه و ره ت و سامان و ژن و منداله تانه وه ده ستخه رۆ مه بن.

خوای گهوره منعت ده کاته سهر بنده کانی بهوهی که نیعمهتی مال و مندالی پییان به خشویه بوئهوهی تاقیان بکاتهوه له سهر ئهوشتانهی که پیی به خشیون، ئایا ده بیته نیعمهت به سهر خاونه که یهوه یا خود ده بیته هوی رق وئیش و تازار، جا ئهوهی مافی خوای له مال و سهر و ته که ییدا زانی ئهوا ده بیته خیرو به ره کهت بوئی سوودی پی ده گه یه نی.

وه ئه وه شی مافی خوای نه زانی لهو سهر و ته و سامانهی که خوا پی به خشیهوه، ئهوا دواتر ده بیته هوی تازار و سهختی و بارگرانی له سهری و په شیمان ده بیته وه له کاتی که کدا که په شیمانی سوودی کی نابی بوئی، خوای به خشنده منعت ده کاته سهر بنده کانی به به خشینی مال و نیعمه تی کی زوری له بن نه هاتووی نه ژمی درار، یه کی که لهو نیعمه تانه بریتیه له سهر و ته و سامان.

ئه گهر بیته له م کات و سهر ده مه دا لی کو لینه وه و گه رانی که بکین به داخه وه نابینین که دوو دل له برایه تیدا بن له گه ل یه کتر دا-مه گهر ئه وهی خوا ره جمی پی کرد بی- ده بینی که دراوسی له حاله تی کی هه ژاری و نه داری زور سه ختدایه که چی دراوسی ده و له مه نده که ی لای لی ناکاته وه، وه یا خود به لا و کاره سات به سهر نزیک و خزماندا دیت، له گه ل ئه وه شدا نابینین کاریگه ری خزمان و دوستانی خواییداوی ده و له مه ند بو سووک کردن و ئاسا کردنی به لا و نه هاهمه تیه که له سهری،

ئەو دەولەمەندە بیرى چۆتەو کەئەو له ژبیانیکی مۆلەت پیدراو و شوینی تاقیکردنەو، وەکو بلیی ئەم دەولەمەندە هەستی بەو نەکردو و کەچی بەسەر دراوسی کەیدا هاتوو، ئایا دەزانی هۆکارە کەى چیه؟ بریتیه لهوێ کەمال و سامان زۆرینهی زۆرى خەلکی سەرقالکردوو، سەرقالیانی کردوو تەنھا بەخۆیهو و هەموو شتیکی لەبیردوو نەتەو تەنھا کۆکردنەو و ژماردنی سامان نەبیّت.

مال و سامان دلەکانی پڕکردوو هەتا کارگەیشتۆتە رادەیهک شوینیکی تری تیدانەماو بۆ بەهایهکی تر، هەر لەپیناوی ئەودایه شەرف و ناموسەکان دەشکینرین، خوین دەپێژریت، تەنھا لەبەر خاتری ئەو برایهتی دەبەستریّت و دوژمنایهتی و رق و کینه دروست دەبیّت، مال و سامان بۆتە جەمسەر و خالیکی وەها کە دلەکان تەنھا بە دەوری ئەودا دەسورپنەو و کاروکردهوی مرو قەکان هەر لەپیناوی ئەودا دەبیّت و هەولەکان هەربۆ ئەو تەرخان دەکرین، تەنانەت مرو قی وەها هەیه کە هەر دەلیی بەتایبەت بۆ بەدەستیهیان و کۆکردنەوی مال و سامان خوا خەلقى کردوو.

بۆیه دلەکان له خۆشی و ئاسوودەبیدان مادام مال و سامان سەلامەت و دوور له کیشە و ئاستەنگە هەرچەندە ئەگەر ئەو مال و سامانە سەربکیشی بۆ رووخان

ودارمانی شهرهف و دین و کهسه کان، بویه خه لکی له هاتووچوو په یوه ندیدان ههتا داوای مال و داراییان لی ناکریت، وهته گهر هاتوو داوای مال کرا تهوا ناخ ودهروونه کان ده کهونه دژایه تی ورق لیبونه وه.

خوای په روهردگار ده فهرمویت : «وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» [آل عمران: ۱۸۰].

واته: بائوه که سانه که خوا له فهزل و میهره بانی خوای مالی پی به خشیون و، رژی وچروکی تیدا ده کهن، وانه زانن تهو چروکیه قازانجیانه، نه خیر، خیروقازانج نیه بویان، به لکو مایه زهره رو زیانیانه، چونکه له رژی قیامه تدا بهو سامانهی چروکیان تیدا کردوه، تهوق ده کریتته ملیان.

ههندی له زانایان فهرموویانه : رهزلی وچروکی ده بیته هوای هینانی تهو ههژاریه که ده وله مهنده که لیی راده کات و له ده ست دانی تهو ده وله مهنده که خوای داوای ده کات، هه ربویه له دنیا دا به هه ژاری ده ژیت و له قیامه تیشدا وه کو ده وله مهنده مامه لهو حیسابی له گه لدا ده کریت !! بویه ده بینی تنها رهزلی

و چرووکه که میراتگره کانی دلخوش و به خته وهرن به نه خوشکوتنی و مردنی، له کاتی کدا ئەو نغرو بووه له ناو کۆکردنه وهی مال و ساماندا به شه و به پرۆژ ده بینی پشوو نادات بیزارناییت له ترسی ههژاریدا که چی خودی ره زیلیه که ههژاریه بوی!! تهنانهت ده سگرویی ده کات له سه ره خۆشی له ترسی ئەوهی نه وه کهم بکات، یان له ناو بچیت، وه چرووکی ده کات له سه ره مال و منداله کانی ولییان ده گریته وهو به گویره پیویست پییان نابه خشییت ئەوهش له بهر خوشه و بیستیتهی بو کۆکردنه وهی مال و سامان.

پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت « كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَخْسَى عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوَّتَهُ » [مسلم].

واته: به سه بۆ تاوانباری که سیك که خهرجی خهرجی ئەو که سه

نهدات که بژیوی له سه ریتهی و تواناشی ههیه که بیدات.

وهه ره دهها ده فرمویت « مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ ، فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا : اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا ، وَيَقُولُ الْآخَرُ : اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْسِكًا

تَكْفًا « [متفق علیه]. واته: هیچ رۆژتیک نیه که بهنده کان تیندا رۆژبکهنهوه ئیلا دوو فریشته داده بهزیت، یه کیکیان ده لیت: ئەوی پهروهردگار، ئەوهی دهبه خشیت جیگهی بۆ پرپکهروهه، ئەوی تریش ده لیت: ئەوی پهروهردگار، ئەوهی نابه خشیت و ده یگریتهوه ماله که ی له ناوبه.

وههروهه ده فەرمویت: « دینارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي رَقَبَةٍ أَوْ دِينَارٌ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَى مِسْكِينٍ أَوْ دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ أَعْظَمُهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ » [رَوَاهُ مُسْلِمٌ]. واته: دیناریک له پیناوی خوادا بیبه خشی و دیناریک له پیناوی رزگارکردنی کۆیله یه کدا بیبه خشی و دیناریک بکهیت به سه دهقه بۆ ههژاریک و دیناریک ببه خشیت به مال و منالت، ئەوهی له هه مووی پاداشتی گهوره تره ئەوهیه که ده بیبه خشیت بۆ مال و منالت.

ئهو چرووکی نهزانه نازانیت که ئەو سهروهت و سامانهی که ئیستا له ده ستیدایه پیش ئەم له ده ست که سیکی تر دا بووه، پاشان ئەم ماله جیل له دوا ی جیل ده ست به ده سی پیکراوه تا گه یشتۆته ده ست ئەم، به دلنیا بیهوه رۆژیکیش ده که ویتته ده ست که سیکی ترو یه کیکی تر ده بیتته خاوه نی.

جا به خته وهر ئەو کەسە یە کە لە پینا و رەزامەندی خوادا بە سەری دەبات و سەرفی دەکات، وە بە دبه ختیش ئەو کەسە یە کە لە تورەیی و پینا خو شبوونی خوادا سەرفی دەکات.

جا ئەمڕۆ کەسی وا هەیه کە بە درێژایی ساڵ پارە و سامان کۆدە کاتەو تا مۆلەتە کە ی دیتە پیشەوە و خۆی و مال و منالی سەفەر دەکەن بۆ ولاتی کوفرو بیابا وەری، بۆ ولاتی تاوان و سەری پچی، بۆ ولاتی سفوری و پروتی، مندالەکانی دەبات بۆ وەها ولات و شوینی ک بۆ ئەوی ئایان بدات بە شارستانیەتی سەرابی لە ناوچوو، ئەچیت لە پیناوی تورە کردنی خوادا، لەبیری چوو کە خوی بالادەست لیپرسینەوێ لە گەلدا دەکات سەبارەت بەو مال و سامانە ی کە لایەتی پێی دەلیت چۆن پەیدات کردوو؟ لەریگە ی چیدا سەرفت کرد؟

وەیاخود بە داخووە گەنج ولای و هەیه کە مووچە ی مانگانە ی کۆدە کاتەو و لە پینا و زینا و اوین پیسیدا- پەنا بە خوا- و خوار دهنوێ مە ی و ماددە ی سەری و بیهوشکەردا سەرفی دەکات !! بە خە یالی خۆی وایداناه کە ئەو ریگای ئاسوودە یی و خوشحالی دەروونی یە تی، نازانیت کە بە دەستی خۆی خۆی دە کوژی و شەیتان بۆی دە رازینی تەو، وە کو ئای سویر وایە هەر چەندی لیبخوات زیاتر تینووی دە بیت!!

دهبا ئەو جوړه کهسانه وهلامیک بو خوی پورهردگار ناماده بکهن وگرنگ ئەوهیه
وهلامه کهش راست وپهسەندییت.

برای دهوله مندو خاوهن مال:

بزانه که تو کات بهری ده کهیت ته گهر بزانی که ئەم ماله بهزوترین کات لای
تو دهگوازیتتهوه، جا کات مه کوژهو دهروونت رابینه بو بهخشینی و ناماده به بوئی،
وه بزانه سویند به خوا که تو ده مریت، و ئەو مالهی که کو تکر دۆتهوه ده بیته میرات
بو دواي خۆت هه رچهند پیتیش ناخۆش بیته، جا ئەوان چیژی لی وهرده گرن
له دواي خۆت، که چی تو پرسیمارت لی ده کریت له سهری دینار به دینار و فلس
به فلس، وه ته گهر تۆش کو که ره وهی مال و پریگربووته له بهخشینی له ریگهی خیرو
چاکه دا، ئەوا ده ره نه نجامه کهی بهدبه ختی و په شیمانیه، ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةٌ ﴾
(الحاقه: ۲۸).

واته: دارایی و ماله کهم هیچ که لکیکی پی نه گه یاندم بو ئەم رۆژهم. لهو کاته دا
داوای فریا کهوتنی لی ده کهیت به لām نایهت به هاناته وه، لهو کاته دا تا واته خوازیت
که دنیا هه مووی هی تو بی بو ئەوهی هه مووی به خشیت به لām هیچ سوودیکی
ناییت تازه نا گه رییتتهوه.

وهیل بۆ ئهوه کهسهی کهبه لووت بهرزى و فیزهوه لهم دونیایه دا دهژیت، و واگومان دهبات که ههموو خوشبهختی و ئاسوودهیی له کۆکردنهوهی مال و کهله که بهوونیهتی به ملیۆنان و کرپینی زهوی و خانوو..... بهلام ئهوه دۆراوه کهوا بیربکاتهوه، بهراستی خوشهویستی مال و سامان دین و ئابرووی بیرى خهلك بردۆتهوه و تهنها کیپرکییانه لهسهر دونیا.

ئایا سامانداره کان نه یانزانیوه ته گهر سامانه که یان له پرێگه ی خزمهتی چاکه و بلاو کردنهوهی دیندا به کار نه هیئن ئهوا له پاشه روژدا ده بیته نه گبهتی بۆیان؟ پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی " اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ , وَمِنْ مَالٍ يَكُونُ عَلَيَّ عَذَابًا " (السلسلة الصحيحة : ۳۱۳۷).

واته: خواجه پهنات پی ده گرم له دراوسی خراپ و له مال و سامانی که بیته هوی سزا و تازار به سه رمهوه.

کاتی که پرسیار کرا له پیغه مبهر عیسا (علیه السلام) ده باره ی مال و سامان، ئه ویش ووتی " خیری تیدانیه " و ترا بۆچی ئه ی پیغه مبهری خوا؟ ووتی " له بهر ئه وه ی به پرێگه ی حه لال کۆنا کریتته وه " و ترا ته گهر له پرێگه ی حه لاله وه کۆکرایه وه، ووتی " مافی خۆی نادا " و ترا ته گهر مافی خۆیشی ده رکرد؟ ووتی "

خاوه نه که ی له لووت به رزی و خو به زلانی رزگاری ناییت " و ترا ته گهر رزگاری بوو؟ ووتی " سهرقالی ده کات له زیگری خوا " و ترا ته گهر سهرقالی نه کرد، ووتی " له رۆژی دواییدا حسابی زوره و درپژه ده کیشیت!!"

جا وورد به ره وه و بیربکه ره وه له و پینج هه وراز و ئاسته نگه، زور که من ته وانه ی که رزگاریان ده بی لی، ته وهش له بهر ته وه ی ده و له مه نده کان دوو پرسیاریان لیده کریت چون ته و پارهیان پهیدا کردو به چی ریگه یه کیش خه رجیان کرد؟ جا ته ی ته وانه ی که ساماندارن و چرووکی و ده سگریوی ده که ن وه لامیک ئاماده بکه ن بو ته و پرسیارانه، ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ * إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾

[الشعراء: ۸۸، ۸۹] واته: ته و رۆژه نه مال و مندال و کور سوود ده داو به که لک دین، مه گهر که سیك که به دلیکی ساغه وه بیته جزووری خوا. وه دلی سه لیمیش واته بیگه رد و سه لامه ت له شیرک و شه رو خراپه، وه مال و سامانیش له و رۆژه دا سوودیک به خاوه نه که ی ناگه یه نییت، مه گهر که سیك ته نها له بهر خوا به خشیبیتی ته و له قیامه تدا له سیبهری سه ده فه که یدا ده بییت.

وه ئیمه ی موسلمانان چا ولید کری و پیشه نگیکی باش و چاکمان بو هیه به باره ی به خشین و یارمه تی داند له پیناوی خوا دا له پیغه مبه رو (صلی الله علیه

وسلم) هاوه له کانیدا، تهوه پیغمبهره (صلی الله علیه وسلم) که له با به خشنده تربوه، به تایبته له ره مه زاندا به خشنده ییه کهی زورتربوه، غمی پیغمبهر له دونیادا کوکردنه وهی مال و دارایی نه بووه، به لکو خواریزبووه تییدا، و فرمویه تی: « حُبَّ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ وَالنِّسَاءِ وَالطَّيِّبُ وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ » رواه النسائي (۳۹۳۹) من حديث أنس بن مالك - رضي الله عنه - . و صححه الحاكم (۲ / ۱۷۴) و وافقه الذهبي ، و صححه الحافظ ابن حجر في " فتح الباري " (۳ / ۱۵) و (۱۱ / ۳۴۵) .

واته: : لهو دونیایه ی تیهو دا تافره تم لا خوشه ویست کراوه ، و بونی خوش ، و به لام خوشنوودی چاوه کانیشم له نویژدا ده بینمه وه .

وه هه رگیز کوکردنه وهی مال و دارایی به خه یالیدا نه هاتووه ویری لی نه کردوته وه، له کاتی کدا مانگ و دوو مانگ وسی مانگ به سه ریدا هاتووه به بی ته وهی تاگر له ماله کانیدا بکریته وه، به لکو خوراک ی بریتی بووه ته نها له تاوو خورما، وه کو له جابره وه که ده گپریته وه ده لیت « ما سئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا

قَطُّ فَقَالَ لَا « [متفق علیه]. واته: هرگیز داوای شتیك له پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) نه کراوه بلی نه خیر.

وه ئه وه عومهری کورپی خه تتابه که ده یه ویت له به خشیندا پیش ئه بوبه کر بکه ویت، نیوهی مالله که ی ده هینیت، و پیغهمبهریش (صلی الله علیه وسلم) پیی ده لیت چیت به جی هیشتووه بو مال و مندالت؟ ئه ویش ووتی: نیوه م بو یان به جی هیشتووه، که چی ئه بوبه کر هه موو مالله که ی هینا و خستیه پیناوی خوا، پیغهمبهریش (صلی الله علیه وسلم) پیی فهرمووی: چیت به جی هیشتووه بو مال و مندالت؟ ئه ویش له وه لامدا ده لیت: خواو پیغهمبهره که یم بو جی هیشتوون.

وه ئه وه عوسمانی کورپی عه ففانه که هه لده سیته به تاماده کردن و به پرکردنی (جیش العسرة)، زور هاوه لی تریش جگه له م، زور بون ئه وانهی که ئه م دونیا یه یان فروشت به قیامت، خوا لی یان رازی بیت، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت " مَا تَقَصَّتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ " واته: سه ده قه کردن و به خشین له مال که م ناکات.

وههروهها ده فدرمویت: « مَنْ تَصَدَّقَ بِعَدْلِ تَمْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ ، وَلَا يَقْبَلُ
اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ ، فَإِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُهَا بِمِيزَانِهِ ، ثُمَّ يُرِيهَا لِصَاحِبِهَا كَمَا يُرِي أَحَدُكُمْ
فُلُوهُ (المهر) حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ » [متفق علیه]. واته: ههه كهسى له تى
خورما لهو مالهى كه به كارىكى هه ئال پهبداى كردوو به خشيت له بيناو خوى
كهوره، بينگومان خواش ههه شتيك هه ئال وپاك و خاوين نهبيت وهى ناگريت و
قهبولى ناكات، تهوه پهروهردگار به دهستى راستى موبارهكى خوى لهو كهسهى
وهرده گريت، پاشان زيادى دهكات بو خاوهنه كهى، ههروهه چون يه كيك له تيوه
ماله كهى خوى زياد دهكات، تا هيندهى شاخىكى لى ديت.

جا پهروزييت لهو كهسهى كه بازرگانى له گهل خوادا دهكات چونكه قازانج
دهكات، پهروزييت لهو كهسهى بازرگانيهك دهكات كه زيان ناكات، ئاى چ
سهه كهوتنيكه كه قهرز به ديتته خوا چونكه به چهند قات ده تدا تهوه.

جا با قولى لى هه لمانن تهوانهى كه ههچ غه ميكيان نيه له دونيادا تهنها
كو كردنه وهى مال نهبيت، وه گوى نادهن له چ ريگه يه كه وه كوى ده كه نه وه، بابزانن
كه خوا ده يانكات به جينشين به سهه لهومال و سامانه وه بو ته وهى بزانييت كه چون

چونی هه لسوکهوت ده کهن بهو داراییه وهو چی لیده کهن، خه لکی دوو جورن سه بارهت به سهروهت و سامان: به خشه روچاکه کار وه یاخود ره زیل و خراپکار.

با ئهوانهی کهزه کاتی ماله کانیاں ده رناکهن له خوا بترسن، ئه گهر ئهوانه بهرینک و پینکی و به بی کهم و کورتی زه کاتی ماله کانیاں ده ربکهن ئهوا هه ژارونه دار بهویستی خوا نامینیت له نیو موسلماناندا، خوی گهوره ده فدرمویت: ﴿وَالَّذِينَ

يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ *
يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَبُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا
مَا كُنْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ فُذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ [التوبة: ۳۴، ۳۵].

واته: ئهوانهی که زیروزیو کۆده که نه وهو له پیری خوادا به ختی ناکهن جاتوش به سزایه کی ئیش پینگه یه نه ر مژده یان بده ری، رۆژی که ئه و زیروزیوه له ناو ئاگردا سوورته کریتته وهو گهرم ته کری و ئینجا نیوچاوو که له که و پشتیانی پی داخ ته کری و ئه سووتینری و پینان ئهوتری: ئه مه ئه و زیروزیوه یه خرتان کرده وه بوختان و، بهختان نه کرد بو پیری خوا ده سزاکهی بچیژن.

به لام هندیك له سامانداره كان بیریان چۆتهوه که تهوه خویبه تهو مال و سامانهی
 پیداون، وه تهو ماله مولکی خویبه، ده فهرمویت: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى *
 وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى * وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا
 تَرَدَّى﴾ [اللیل: ۸-۱۱].

واته: تهوش چرووکی کردوخوی بی نیازگرت، وبروایشی به پاداشتی چاکترنه کرد
 له لای خوا، تهوا نیمهش کارناسانی بو ده کهین بو دژوارترین ریگه، تهوکاتهش که
 ده مرئ و فریده دریتته دۆزه خهوه، هه رگیزیش مال و سامانه کهی هیچ که لکی پی
 ناگه یه نیت و فریای نا کهویت.

وه پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: « وَاتَّقُوا الشُّحَّ ، فَإِنَّ
 الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ ، وَاسْتَحَلُّوا
 مَحَارِمَهُمْ » [رواه مسلم].

واته: خوتان بپاریزین له رهزیلی و چرووکی، چونکه رهزیلی و چرووکی تهوانه
 پیش نیوهی له ناو برد، وای لی کردن که خوینی یه کتر بریزن وشه رهف و ناموسی
 یه کتر به رهوا بزنان له سهه مال و سامانی دنیا.

بائهوانه بزائن که تهومالهی له بهره دستیاندايه مافی خوی تیدایه، وهباهستن بهئه نجامدانی تهو تهرکهی له سه ریانه، ده رگاوریگی خیرکردن زور و همه جوره بوئه و کهسانهی خیریان دهویت، لهوانهش دروستکردنی مزگهوت و به شداری کردن تیدایه، و یارمه تیدانی هه ژارو که مدهست و بیوه ژن و هه تیوو جگه لهوانهش ده رگای خیر زوره، پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: « مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مِثْلَ لَهُ مَالُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَبِيَّتَانِ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِلِهْزِمَتَيْهِ يَعْنِي بِشِدْقَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا مَالِكٌ أَنَا كَنْزُكَ » (رواه البخاري)

واته: هه که سیك خوی گهوره مال و سامانیکی پی دابوو، وه زه کاتی مال کهی ده رنه کرد، تهوا خوی گهوره له روژی قیامه تدا ماریکی که چه لی شاداری بو ده نیری خوی ده ئالینی بهو که سه دا و هه ردوو که لاوهی ده می ده گریت و پیی ده لیت: من تهو مال و سامانه م که زه کاته کهت لیم ده رنه ده کرد .

پاشان بائهوانهی که مامه له به ریبا (سو) ده کهن له خوا بترسن، چونکه ریبا شه رکردنه له گه ل خوا و پیغه مبهه دا، وه پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) تاوانی ریبا بیه کیك له ههوت تاوانه له ناوبه ره کان داناوه، وه ریبا به به لگهی قورئان و فهرمووده هه رامه، خوی پهروه رگا ده فهرمویت: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ

الرَّبَّاءُ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ [البقرة: ٢٧٥].

واته: خوا کرین و فروشتنی ریپیداوه و سوویشی حهرام و یاساغ کردوه، ئینجا هه رکه سیك ئاموژگاری په روه ردگاری بو هات و گوپرایه لی کردو وازی له سوو خواردن هینا، ئیتر ئیستا له سوودی که له بهرا خواردو و یه تی چاوپوشی نه کری، چونکه نه وه پیش حهرام بوونی ریبا بووه، له مه و دوایش هه والهی لای خوا ده کری، نه ویش بو هی هیه لی خوش بیته، وه هه رکه سیس-پاش ئه م بریاره- گه پرایه وه بو سوو خواردن ده بنه یارو هارپی ئاگر به هه تاهه تاییش تییدا ده میننه وه چونکه ریبا یان به حه لال زانیوه و به وهش کافر بوون.

وه خاوه ن ریبا یا خود نه و که سه ی که سوو خوره نه فره ت لی کراوه، چونکه له ئیبن مه سعوده وه ده گیریته وه که ده فره مویت: « لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْلَ الرِّبَا وَمُوكَلَّهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ وَقَالَ: "هُم سَوَاءٌ" » (رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

واته: نه فرینی خوا لهو کهسهی سوو ده خوات ولهو کهسهشی که سووی بوّ
ده خوریت – واته لهو کهسهی که سووه که ده دات، و لهو کهسهشی که گری بهندی
ئهو مامه لهی سوو خوارده نه دنوسیت، لهو دوو شاهیدهی لهو گری بهسته دا
شاهیدی ده دن.....

با ئه و کهسه له خوا بتزسیت که مالّ و داراییه کهی خرج ده کات له وهی خوا
حرامی کردوه له قومار و کرین و فروشتنیکی حرام و غه شکردن له مامه له دا.

خوای گهوره ده فرمویت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحُمُرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾
[المائدة: ۹۰].

واته: ئهی تهوانهی باوه رتان هیئاوه! بیگومان بن که عارهق و مهی خوارده وهو
قومار بازی و کاغهزی (یانصیب) و ئه و بهردهی که تاژهلّی بتهکانی له سه ر
سه رده بری بوّ بتهکان و فالگرتنه وه بوّ ده رکهوتنی باریکی چاک، یان خراپ یان بوّ
تاقیکردنه وهی بهخت، ئه مانه گشت پیسن وله کاری شهیتانن، ده سا ئیوه خو تانی
لیّ دوور بگرن، تا به لکو له دنیا و قیامه تدا رزگار و به خته وه ربن.

با تئوانه له خوا بترسن وترس و بیمی تئویان هه بیته که راهاتون به خواردنی
مالی هه تیوان به ستهم وزۆرداری، خوی پهروهردگار ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾
[النساء: ۱۰].

واته: تئو که سانهی که به ستهم و ناههق، مال و سامانی مندا لانی هه تیوو بی باب
ده خون، بیگومان ته نهها تاگر ده کهن سک و ورگیانهوه و به زویش ده خرینه ناو
تاگریکی زۆرگهرم و به گپی دۆزه خهوه.

با وریاو بیداربن تئوانه ی که مامه له ده کهن به جو ره کانی کرپن و فروشتنی
حه رام و خراپه وه، وهك: جگه ره، هه شیش، فروشتنی ئامیره کانی موسیقا،
فروشتنی سیدی و کاسیتی گۆرانی، و فروشتنی کاسیت و سیدی قیدیوی خراپ
که سه ره ده کیشتی بۆ نهنگی و نغرو بوون له تاوان و سه ریچی و دوور کهوتنه وه له ههق
و دینداری، هه موو تهم کاسیبانه هه رامن و له پاشه پرۆژدا ده بیته به لاونه گبه تی
به سه ره خاوه نه که یه وه، چونکه هه رکاتیک خوا شتیکی هه رام کردبی
به هاوقا زانجه که شی هه رام کردووه، با وریاو تاگاداریت تئو که سه ی که به رتیل
وره شه ده خوات، چونکه پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) نه فره تی کردووه له

بهرتیل خورو مامه لهی بهرتیلی.

ئهوانه لهسر ماله کانیان لیپرسینه وهیان لی ده کریت چون پهیدایان کردوهو چونیش سهر فیان کردوهو، با هه لئه خه له تین وتووشی لووتبه رزی نهبن بهم ژبانی دونیایه وبهو دهوله مهنده ی که هه یانه، ئهوه قاروونی سه ریچی کاره که خوی بالادهست گه نجینه ی دونیای پی به خشیبوو به شیویه که ده رگی خه زینه کانی به چهند پیاوانیکی به هیزیش هه لئه ده گهرا !! که چی گومر ابو خوی به گهوره زانی و سه ریچی کرد و مافی خوی له ماله کهیدا نه ده زانی و ده رنه ده کرد، جا چاره نووسی چی بو؟ ﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَأَوْتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ﴾ [القصص: ۷۶].

واته: به راستی قاروون له گهل و خویشان مووسابوو زوریک له زانایان ده لین: ناموزای بووه، جا شولی لی هه لکیشان به هوی مال و سامان و داراییه که یهوه پیی درابوو خوی گیف کردهوهو خوی لی گورا بهرام بهریان، ئه وهنده گه نجینه و سامانمان پیدابوو که هه لگرتنی کلله کانی قاسه که ی کومه لیککی زور به هیزی شه کهت ده کرد !!! پاشان ده فرمویت: ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصِّرِينَ﴾ [القصص: ۷۶].

واته: جا سه ره نجام خوی و خانووه که یمان برد به ناخی زه ویدا به سامان و گه نچینه که شیه وه هیچ دهسته و کومه لیکیش نه بوو تا له سزای خوا یارمه تی بدات و خویشی نهیتوانی یارمه تی خوی بدات.

جا بویه ئه ی موسلمانانی خوشه ویست با پیکه وه خو مان به دور بگرین له مائی حرام و نه شیواو چونکه به راستی هو ی سهرگردانی و تیاچوون و وه لامنه دانه وهی داوا و پارانه وه کاتمانه لای خوا، ئه وه تا پیغه مبه ری تازیز (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: « الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبُّ.. يَا رَبُّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِّيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لَهُ؟ » [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

واته: پیاویک سه فهره که ی دریز ده کیشیت و مووی سه ری گژ ده بیت و ته پوتوزاوی ده بیت، بهو شیوهیه ده سه کانی بهرز ده کاته وه وهاوار ده کات ئه ی پهروه ردگار ئه ی پهروه ردگار، که چی ئه م که سه خواردن و خواردنوه و پو شاک ی هه مووی حه رامه

و حه رامیشی دهره خوارد دراوه، ئیتر چون و بهچ شیوه یهك خوی گهوره نزا و پارانوهی لی گیرا ده کات .

وههروه ها جوریکی تر لهو ماله حه رامانهی تر بریتیه له قهرزکردن له خه لک و پاشان نه دانوهی و نکولی لی کردنی، پیغه مبهری تازیز (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: « مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ ، وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ إِتْلَافَهَا أَتْلَفَهُ اللَّهُ » [رواه البخاري (۲۲۵۷)]

واته: هه رکه سیك مالی خه لکی به قهرز و هه رگریت و بیهویت که ده سه لاتی هه بوو بیگیریتتهوه بو خاوه نه کهی، تهوه خوی گهوره یارمه تی ته دات و بوئی ئاسان ده کات که بیداتهوه، به ئلام هه رکه سیك مالی خه لکی و هه رگریت بهو مه بهسته ی که نه بیداتهوه به خاوه نه کهی، تهوه خوی گهوره ماله کهی له ناو ده بات

چونکه تهوه قهرزه ده بیته به لاو گهردنی ده گریت، له رۆژی قیامه تدا له جیاتی پاره دانوهی چاکه کانی ده بات، بویه وریا بن تهی تهوانه ی که قهرزارن پیش مردنتان ماف بگه رپننهوه بو خاوه ن مافه کان، چونکه لهو رۆژه دا په شیمانی سوودی نیه، تهوه تا پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: « نَفْسُ الْمُؤْمِنِ

مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ» (صحیح سنن الترمذی رقم : (۱۰۷۸)

و صحیح سنن ابن ماجه رقم : (۲۴۱۳) .

واته : (رُوح و گیانی) ئیماندار په یوه ست و هه لو اسراوه بهو قهرزه وه که له

سهریه تی تاوه کو بو ی دده دریتته وه .

وه یان له فدرمووده یه کی تر دا هاتووه که پیغهمبه ری نازیز (صلی الله علیه

وسلم) د فدرمویت " هَلْ تَدْرُونَ مَنْ الْمُفْلِسُ ؟ قَالُوا : الْمُفْلِسُ فِينَا ، يَا رَسُولَ اللَّهِ

، مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ . فَقَالَ : « إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ

بِصِيَامٍ وَصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ عِرْضَ هَذَا ، وَقَذَفَ هَذَا ، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا ،

فِيُعْتَدُ ، فَيُقْتَصُّ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ

أَنْ يُقْضِيَ مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ

« [رواه مسلم (۲۵۸۱) ، و الترمذی (۲۴۱۸)] .

واته : پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هاو له کانی پرسی تیا

ده زانن کی موفلیسه ؟ نه وانیش له وه له امدا و وتیان : موفلیس لای ئیمه نهو

کەسەییە کە مال و دارایی و پارە و پوولی نەبیّت، ئەجا پیغەمبەری ئازیز فەرمووی : موفلیس لە ئومەتی من ئەو کەسەییە لە روژی قیامەتدا بە نوێژ وزە کات و چاکە و حەسەناتیکی زۆرەو دەیت کە هیندە چیاکان دەبن، بەلام لەدنیادا جینیوی بەئەم داو و مالتی ئەوی خواردوو و خوینی کەسیکی تری بەناھەق رشتوو، یان لەخەلکی داو بەناھەق، جاھەرچی چاکە و حەسەناتی هەیە بەئەندازە ئەو زولم و ستەمی کە کردویەتی لەخەلکی دەدریت بەو کەسانە، هەرکاتیکیش کە حەسەنات و چاکە نەما لەخراپە ئەو خەلکە دەهینن دەیدەن بەسەر ئەمدا، ئەجا فری دەدریتە ناو ئاگری دۆزەخەو.

ئەوی برای خاوەن مال و دەولەمەند :

لەخوا بترسە لەو مالە کە خوا پێی بەخشیویت، لەرێگاوشیوازی خێردا سەرفی بکە، وچاکە پێبکە، وەبزانی کە خوا مافی لەو مالەدا هەیە، وریاوترسی سزاو تورەبوونی خوات هەبیّت، چونکە خۆی بالادەست دەسەلاتداری ئاسمانەکان وزەویە. وە بزانی کە خوا شت دوا دەخات بەلام شت پشتگوی ناخات وەهەرکە ستەمکاریکی گرت بەشیوہیک لەناوی دەبات هەرەکو بلی نەبویت، جا بیدارین لەمامەڵەو کڕین و فروشتنی حەرام و ناپەرەوا پیش لەدەست دەرچوونی کات،

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: « إِنَّ رِجَالَ يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ
اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » [البخاری].

واته: به راستی که سانی وا همن به ناحق رو ده چن له مال و دارایی خوی گه وره دا ()
واته به تاره زوی خویان مال و دارایی کو ده که نه وه وزه کات و مافه کانی خوی لی
ناده ن () ، تائه وانه تنهها تا گریان بو هیه له پرژی دوایدا .

ئینجا پیروزبایی له وانه ی که مافی خویان زانی له مال و سامانه که یاندا
و بازار گانیه کی برا وه به قازانجیان نه بجامداه له گهل خواداو قهرزیکه باشیان دا وه
به خوا ، خوشبه ختی بوئه وانه ی که به شه ورژ و به نهینی و به تاشکرا تنهها له پیناوی
خوادا ده به خشن ، و مه به ستیان دواروژه و داوای به هه شتی پی ده که ن په نا ده گرن
له تاگری دوزه خ ، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: « اتَّقُوا النَّارَ
وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ » [متفق علیه]. واته: گهر به له ته خورمایه کیش بیته خوت
له تاگر پیاریزه .

جا ده سخوشی له وانه ی که یارمه تی برا هه ژارو خوشکه که م
ده رامه ته کانیان ده دن ، چهنه بیوه ژن هیه که له نه بجامی ده سته کور تیه وه خه ریکه

بیته نیچیر بۆ کهسانی داوین پیس وره وشت خراپ، یارمه تی بۆ هاتوه له لایهن
 چند موسلمانیکه به هویه وه داوین پاکی خوی راگرتوه و دوور کهوتوته وه لی،
 وه چند ههزاره یه که به هوی یارمه تی موسلمانانه وه وازی هیناوه له داوا کردن
 له خه لک، وه چند هه تیو هه یه که خه ریک بووه دهستی خراپه کارانی پیبگات
 به هوی فه زلی خواهه یارمه تی و به خشی نی سامانداران رزگاری کردوه، جا
 به راستی ئه و سامانه ی که له م پیناوانه دا خه رج ده کرین ده بیته به خوشبه ختی
 وه وی سه رفه رازی خواهه که ی له رۆژی دوا ییدا، و مژده ی خوشی و ئاسوده بیان
 لی بیته به مژده ی په روه ردگار سه باره ت به وانه ی که به خشه ری مال و دارایی
 له پیناوی ئه ودا ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ
 سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِئَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾
 [البقرة: ۲۶۱].

واته: نمونه ی ئه و که سانه ی که دارایی خویان له ریگه ی خوادا ده به خشن، هه ر
 وه کو دانه تۆمیکه که حهوت گول دهرده کا، و هه ر گول ه ی سه د دانه ی تیدا بی "
 که وابوو ته نه ها دانه تۆمیک (۷۰۰) دهنکی پیوه ده بی، واته: پادا شتی گشت
 خیر و چاکه یه که به لای خواهه یه که به ده، تا حهوت سه ده، وه بۆ هه ر که سیش خوا

خوی بیهوی چند بهرامبهر پاداش ددها چونکه خوا به خششی یه کجار فراوانه،
زور ناگاو زانایه " تهزانی ههر کهس چنده هه لده گری".

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ [البقرة: ۲۴۵].

واته: کی مالی خوی به قهرز ددها به خوا، له پیناوی سهرخستنی دینی خوادا،
به خشینیکی چاک و پاک و، به دل و دهروونیکی پر له سوزه وه..؟ ههتا خوایش
چهند ته وهندهی بداته وه.

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ
مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ﴾ [البقرة: ۲۶۲].

واته: تهو که سانهی که سامانی خویان له پیناوی خوادا ده به خشن پاشانیش هیچ
جوړه منتهی ناکهن و به چاویاندا نایده نه وه و دلی کهس ناشکیئن پاداشیان لای
پهروه دگاریان بهرچاو نه هیچ ترسیکیان بو ته بی له روژی قیامه تداو نه
خه فته تبارو زویریش ته بن بو دنیا یان.

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ
 الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا
 فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ ذُنُوبَهُ
 إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵) أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ
 مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
 (۱۳۶)﴾ [آل عمران].

واته: تهوانه‌ی له خو‌شی و ناخوشیدا، له هه‌رزانی و گرانی‌دا مال و سامانیان
 ده‌به‌خشن، رق و کینه‌ی خو‌یان ده‌خونه‌وه و خو‌گرن، له خه‌لکی خو‌ش ده‌بن و
 لی‌بوورده‌ن، خوای می‌ه‌ره‌بانیش چاکه‌کارو چاکه‌خو‌زانی خو‌ش ده‌ویت * تهوانه‌ش
 که تاوان یان گونا‌هی‌ک ته‌نجام ده‌ده‌ن، یاخود سته‌م له خو‌یان ده‌که‌ن (دوایی به
 خو‌یاندای دینه‌وه و سزای) خوا دیتته‌وه یادیان، ته‌وسا داوای لی‌خو‌شبوون ده‌که‌ن، جا
 کی هه‌یه که له گونا‌هان خو‌ش بی‌ت جگه له خوا؟! هه‌روه‌ها له‌سه‌ر گونا‌هو
 تاوانیان به‌رده‌وام نابن، له کاتی‌کدا ده‌زانن (ته‌وه تاوانه) * تا ته‌وانه پادا‌شتیان
 لی‌خو‌شبوون و لی‌بوورده‌نه له لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه له‌گه‌ل باخه‌کانی به‌هه‌شتدا

که چندان رووبار به ژیر درخت و به بهردهم کوشکه کانیاندا د پروات و ژیانی همیشگی تیایدا د به ننه سهر، تم به هر یه پاداشتیکی زور چاکی کوشکارانه (چونکه دوی ته به که یان له ههول و کوششی به دست هی نانی ره زامه ندیی خوادا دهن).

خوای گهوره ده فرمویت: « وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ » [سبأ: ۳۹]. واته: هر شتی د به خشن له ری خوادا، نه وه خوا بوتان قهره بوو ته کاته وه و جیگایتان بو پرته کاته وه، وه هر نه ویشه چاکترین رۆزی به خشه.

پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت « قَالَ اللَّهُ أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ عَلَيْكَ » [متفق علیه]. واته: خوای گهوره فرمویته تی: نهی ئاده میزاد به خشه پیته د به خشریت.

پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: « لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: وَذَكَرَ مِنْهَا: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ، وَآتَاءَ النَّهَارِ » [متفق علیه] واته:

حه سوودی دروست نیه ته نها له دووشتدا نه بییت : له وانه، که سیک که خوا مالیک
پی به خشویه تهویش به شهو ورؤژ لیبی ده بیه خشیت.

اللهم إنا نسألك رزقاً طيباً حلالاً، اللهم أغننا بحلالك عن حرامك، اللهم أقنعنا
بما رزقتنا وبارك لنا فيه، اللهم أَلِّفْ بين قلوب المسلمين في كل مكان، اللهم إنا
نسألك الجنة ونعوذ بك من النار، اللهم وفقنا لما تحب وترضى ويسرنا للهدى
ويسر الهدى لنا برحمتك يا أرحم الراحمين، والحمد لله رب العالمين وصلى الله
وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

بانگه وازمان

۱- گه رانه وهیه بۆ قورتانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) و تیگه یشتن و کار کردن پیمان به و شیوه یه ی که سه له فی صالح لیان تیگه یشتون و له ژیاناندا رهنگی داوه ته وه.

۲- پاک کردنه وهی ته واوی ئه و لایه نانه که په یوهستن به ژیانی موسلمانان له سه رجه م دیارده کانی هاوبه شی (الشرك) و جوړه کانی و ووریا کردنه وه یان له ترسناکی بیدعه و تیگرای ئه و بیرو بۆچونه پوچانه ی که تیگه ل به بیرو هوشیان بووه ههروه ها پالوتن و جیا کردنه وهی سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) له و ریوایه ته (ضعیف) و هه ل به ستر او (موضوع) ه بی بنه مایانه ی که ئایینی پاکی ئیسلامیان له که دار کردووه و بوونه ته په رچ له پری پیش که وتنی موسلمانان .

۳- په روه رده کردنی موسلمانان له سه ر ئایینه راسته قینه که یان و بانگ کردنیانه بۆ کار پیکردنی و جوان کردن و رازاندنه وه (التحلی) یان به ته واوی ئه و ره وشت و ئا کاره به رزانه ی که ره زامه ندی خویان پی به ده ست دی و مایه ی به خته وه ری و سه رفرازی دونیا و دوا رۆژن .

۴- زیندوو کردنه وهی بیرو هوشی ره سەن و دروستی ئیسلامیه له ژیر
رۆشنایی قورئان و سوننه تدا له سەر ری و شوینی پیشینانی چاکی ئەم ئەم
ئومەتە ئیسلامیه له گەل لابرەن و بنه بر کردنی هەموو جۆره دەمارگیریه کی
مەزەهەبی و حزبی که بوونه تە مایه ی پارچه پارچه کردنی موسلمانان و دوور
خستنه وهیان له یه کتری و کۆسپ و تە گەرەن له پیری رەنگ دانە وهی برایه تی
ره سەنی ئیسلامی.

۵- دانانی چاره سەری ئیسلامیانە بو تە واوی ئەو گپرو گرفته هاوچه رخانه ی که
له ئارادان وهه و لدا نه بو دەسته بهر کردنی ژیانیکی ئیسلامیانە له سەر رپیازی
ره سەنی پیغه مبهەر (صلي الله عليه وسلم) و هاوه له بهر پیره کانی .